Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

KADA SVECI POMAŽU

Nakon što sam se konačno zaposlila i mislila kako će sad sve biti dobro,

dogodila se bolest. Imala sam snažne i kontinuirane glavobolje. Osim što

me bilo strah što se zbiva sa mnom, bilo mi je jako nezgodno i zbog

posla.

No, Bog me blagoslovio šeficom vjernicom punom razumijevanja i sućuti.

Tražeći pomoć, molila sam se Majci Božjoj i sv. Anti koji se u mojoj

obitelji tradicionalno štuju na poseban način. U Bibliji sam slučajno naišla

na sličicu s molitvom sv. Josemariji. Pomislila sam da nije zgorega

pomoliti se i njemu i tako sam svaki dan počela moliti tu kratku molitvu.

Moji zdravstveni problemi potrajali su oko dva mjeseca i onda su se stvari polagano počele okretati na bolje. Nalazi su bili uredni zapravo od samog početka, što je i bilo čudno s obzirom da me tako jako i dugo boljelo, a s vremenom su se pojavile i neke druge tegobe. Odjednom se bol počela smanjivati, da bi onda potpuno prestala i ja sam se osjećala opet kao prije.

Mogla sam opet normalno raditi svoj posao i usput spremati ispite na

fakultetu. Čekao me jedan iznimno težak ispit kod jako zahtjevnog

profesora. Vjerojatno mi je to bio najteži ispit dotad. Silno puno sam učila

i uložila mnogo truda. I dalje sam se molila svojim svecima, a posebno

sam se obraćala sv. Anti i molila krunicu njemu u čast. Sjećam se da sam

molila da svi prođemo na ispitu, da nas što manje padne, iako ni sama

nisam vjerovala da je to moguće kod takvog profesora.

Kada sam došla na ispit bila sam iznenađena profesorovom ljubaznošću,

ne samo prema meni, nego prema svima. Bio je drugačiji nego inače i

prolaznost studenata odjednom je bila znatno veća nego što je inače na

tom kolegiju, na čuđenje svih nas. Profesor mi je postavio pitanje vezano

uz crkvu San Antonio u Trstu, za koju ne postoje službeni nacrti. Bila sam

pomalo u šoku kada sam shvatila da me pita za crkvu posvećenu svecu

kojem sam se molila za prolaz. Iako sam u odgovaranju imala i

pogrešaka, profesor nije vikao kao što bi inače u takvoj situaciji, već je

postavio dodatno pitanje i bio jako zadovoljan odgovorom oko kojeg i

sama nisam bila sigurna u početku. Na kraju mi je odlučio dati ocjenu

dobar, no zadnji čas se predomislio i upisao vrlo dobar. Moja molitva bila

je uslišana.

Nakon toga mogla sam se posvetiti poslu i na neki način odužiti se svojoj

divnoj i strpljivoj šefici. Imala sam posla više nego ikad i zarađivala

pristojan novac.

Tek puno vremena kasnije shvatila sam da je to bio plod molitvi sv.

Josemariji kojemu se ljudi utječu u potrazi za poslom. I dan danas

povremeno radim za tu svoju šeficu.

Bog uistinu čuje naše molitve. (Anita Č.)